
Nasza Przyjaźń

1935 XI - BIULETYN PARAFII ŚW. MIKOŁAJA Kwiecień 2016 Nr 374

CHRYSZTUS ZMARTWYCHWSTAŁ!
PRAWDZIWIE ZMARTWYCHWSTAŁ,
ALLELUJA!

* * *

*„Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał,
daremna jest wasza wiara”.*

Gdyby historia Jezusa z Nazaretu skończyła się na Wielkim Piątku, Jego modlitwa o miłosierdzie dla grzeszników: „Ojcze, przebac im” (Łk 23, 34), stałaby się zapisem ludzkiej szlachetności, która definitywnie przegrała z potęgą zła i nienawiści. Dlatego św. Paweł z taką mocą pisze do Koryntian: „*A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara. Okazuje się bowiem, żeśmy byli fałszywymi świadkami Boga, skoro umarli nie zmartwychwstają, przeciwko Bogu świadczylśmy, że z martwych wskrzesił Chrystusa. Skoro umarli nie zmartwychwstają, to i Chrystus nie zmartwychwstał. A jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara i aż dotąd pozostajecie w swoich grzechach. Tak więc i ci, co pomarli w Chrystusie, poszli na zatracenie. Jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteście bardziej od wszystkich ludzi godni politowania*” (1 Kor 15,14-19).

Jan - ten, który widział

To właśnie zmartwychwstanie Chrystusa jest fundamentem wiary i objawieniem Bożego miłosierdzia. Św. Paweł mówi, że „*wiara rodzi się z tego, co się słyszy*” (Rz 10,17), i to jest oczywiste, albowiem: „*Jakże mieli uwierzyć w Tego, którego nie słyszeli? Jakże mieli usłyszeć, gdy im nikt nie głosił? Jakże mogliby im głosić, jeśli-*

Ukochani!

Na radosne przeżywanie Świąt Wielkiej Nocy, pragniemy złożyć Wam najserdeczniejsze życzenia.

Życzymy **umocnienia wiary** w Jezusa Chrystusa, Baranka Paschalnego, który ma moc przeprowadzić nas wszystkich z ciemności do światła, ze smutku do radości, ze śmierci do życia.

Życzymy **ożywienia wiary** w nasze zwycięstwo nad złem dzięki Jego potężnej obronie.

Życzymy **rozpalenia miłości** do Tego, który pierwszy nas umiłował.

Radosnego Alleluja!

Z wielkanocnym błogosławieństwem,
Wasi duszpasterze

by nie zostali posłani?” (Rz 10, 14-15). Apostołowie (tzn. posłani) należą do pokolenia naocznych świadków. Nie tylko słyszeli słowo Boże, oni widzieli Słowo Wcielone; nie tylko słyszeli o zmartwychwstaniu, oni widzieli Zmartwychwstałego. Św. Jan przywiązuje wielką wagę do czasownika „widzieć”. Na Kalwarii jako jedyny z uczniów widział, jak przebodli Pana, widział, jak z otwartego Serca wypłynęły krew i woda. Napisze w swej Ewangelii: „Zaświadczył to ten, który widział, a świadectwo jego jest prawdziwe” (J 19, 35). Naoczny świadek widział śmierć Jezusa. I teraz, trzeciego dnia, biegnie do grobu po tym, jak usłyszał, że nie ma tam ciała Pana. Chciał zobaczyć. I oto przybiegł do kresu swej drogi, przed nim grób z odsuniętym kamieniem. Poczekał na Piotra. Wszedł do wnętrza. Ujrzał i uwierzył. Jeszcze nie widział zmar-

tychwstałego Pana, a już ujrzał chwałę zmartwychwstania. Wszedł bowiem do wnętrza nie tylko pieczary grobo-

wej. Wszedł do wnętrza swej duszy, gdzie dokonuje się najważniejszy wybór pomiędzy wiarą i niewiarą, ufnością i podejrzliwością, pokorą i pychą, światłem i ciemnością, życiem i śmiercią.

Jan prowadzi nas w głąb

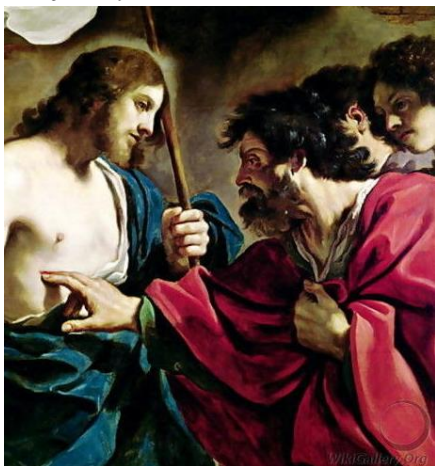
Niemożliwe jest spotkanie ze zmartwychwstałym Panem bez wejścia do wnętrza swej duszy, by w pokorze otworzyć swe serce Zbawicielowi, który z miłości do nas pozwolił, by na krzyżu otworzono Jego Serce włócznią żołnierza. Iluż chrześcijan w czasie świąt Wielkanocnych pozostaje „na zewnątrz” tych wielkich Bożych tajemnic. Wystarczą im obrzędy i tradycje, zwyczaje i wzruszenia. Św. Jan prowadzi nas w głąb tajemnicy. Trzeba stanąć „oko w oko” z grozą śmierci, by doświadczyć potęgi Żyjącego. Jan wszedł do wnętrza i uwierzył w zmartwychwstanie. I dlatego właśnie on rozpoznaje Zmartwychwstałego na brzegu jeziora. „To jest Pan” (J 21, 7) - mówi do Piotra. Świadectwo Jana jest pewne, bo opiera się na „widzeniu” i oczyma ciała, i oczyma duszy.

„Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli”

Wiemy jednak, że ten pewny przekaz świadków zmartwychwstania wcale nie musi spotkać się z ufnym przyjęciem. Widzimy to wyraźnie w postawie św. Tomasza, który nie był z uczniami przy spotkaniu z Jezusem pierwszego dnia po szabacie. Gdy Tomasz po ośmiu dniach zobaczył, usłyszał i dotknął Zmartwychwstałego, zawołał z głębi serca: „Pan mój i Bóg mój!” (J 20, 28). Wówczas Zbawiciel przekazał nam błogosławieństwo,

którego nie wymienił w Kazaniu na górze, a bez którego nie można żyć pozostałymi błogosławieństwami: „*Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli*” (J 20,29). Tu nie chodzi tylko o dosłowne widzenie Pana Jezusa, który spotykał się ze swymi uczniami przez czterdzieści dni aż do Wniebowstąpienia. W tym błogosławieństwie zawarta jest istota wiary opartej na zaufaniu i wierności, gdy człowiek przeżywa ciemności i pustkę w życiu duchowym.

Na progu nieba Pan pokaże nam swoje rany

Na progu nieba wreszcie ujrzemy Pana, który pokaże nam, tak jak to zrobił wobec apostołów, swoje rany. Wówczas w niewysłowionym zachwycie i uwielbieniu, w królestwie Bożego miłosierdzia trwającym na wieki zawołamy: „*Pan mój i Bóg mój!*”.

„O, jak niepojęta jest Twoja miłość”

Kościół w noc Zmartwychwstania modli się słowami hymnu Exsultet: „Tej właśnie nocy Chrystus skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani. Nic by nam prze-

cież nie przyszło z daru życia, gdybyśmy nie zostali odkupieni. O, jak prze-dziwna łaskawość Twojej dobroci dla nas! O, jak niepojęta jest Twoja mi-łość: aby wykupić niewolnika, wyda-łeś swego Syna. O, zaiste konieczny był grzech Adama, który został zgładzony śmiercią Chrystusa! O, szczę-śliwa wina, skoro ją zgładził tak wielki Odkupiciel!” Powierzmy całe nasze życie niezgłębionemu miłosierdziu Bożemu i głosmy je całemu światu.

Ks. dr Edward Pasteczko

PRZEJŚĆ PRZEZ BRAMĘ MIŁOSIERDZIA...

W Roku Miłosierdzia rozpoczy-namy **parafialne pielgrzymowanie do kościołów jubileuszowych**. W sobotę **16 kwietnia** wyruszymy na Wawel. W programie wspólna modli-twa, Msza święta oraz zwiedzanie katedry z przewodnikiem.

Odwiedzimy również położone u stóp Wawelu Wyższe Seminarium Duchowne Archidiecezji Krakowskiej, gdzie przez osiem lat funkcję prokura-tora pełnił nasz Ksiądz Proboszcz.

Szczegółowy program już wkrót-ce w ogłoszeniach, na plakatach i na naszej stronie internetowej.

W Roku Jubileuszowym wszyscy jesteśmy zaproszeni do przejścia przez bramę miłosierdzia, nawet kilkakrot-nie.

Po co? Wchodząc przez nią, ma-my poczuć się jak powracający do domu rodzicielskiego syn marnotraw-ny opisany w 15. rozdziale *Ewangelii wg św. Łukasza*, mamy zatopić się w ramionach Ojca, doświadczyć mi-łości Tego, który pociesza, przebacza i daje nadzieję.

Co oznacza sam znak przekroczenia bramy? Po pierwsze: **uznanie swojej godności**. Od momentu chrztu św. jestem dziedzicem, dzieckiem Boga.

Po drugie: **wyznanie własnej słabości**: tak, jestem niewdzięcznikiem i grzesznikiem. Lekceważę bezinteresowną miłość Boga, krzywdząc siebie, swoich bliskich, Kościół, świat.

Po trzecie: **gotowość do przyjęcia Bożego Miłosierdzia**: wyznaję, że Jezus przyszedł, aby zmasać mój grzech, przyjmuję Jego zbawienie i nadzieję, jakie ono niesie.

Wreszcie: **pragnienie stawiania się miłosiernym jak Ojciec**. Chcę być wiernym uczniem Chrystusa. Słuchać Jego słowa i wprowadzać je w życie. Przekroczenie bramy miłosierdzia wiąże się z możliwością uzyskania odpustu zupełnego za siebie lub osobę zmarłą. Ojciec Święty Franciszek prosi, aby moment ten był połączony z Sakramentem Pojednania, uczestnictwem w Mszy Św. oraz refleksją nad miłosierdziem, a także wyznaniem wiary i modlitwą w intencjach Papieża.

* * *

KLUB SENIORA

Kolejne spotkanie Klubu Seniora odbędzie się w czwartek **14 kwietnia** jak zawsze o **godz. 16.00** w sali kolumnowej na wikarówce.

Gościem spotkania będzie prof. Andrzej Skalny, który wygłosi referat

zatytułowany: „Międzymorze: konstelacja i idea”. Zaprasza opiekun ks. Prałat Antoni Sołtysik.

* * *

KOMUNIKAT DOTYCZĄCY PRAC KONSERWATORSKICH

Wszystkich Parafian i Przyjaciół pragniemy poinformować, że w marcu otrzymaliśmy zapewnienie o przyznaniu dwóch dotacji na kontynuację prowadzonych przez nas prac, zarówno we wnętrzu, jak i przy elewacjach naszego kościoła.

Spółeczny Komitet Odnowy Zabytków Krakowa przydzielił nam na bieżący rok kwotę 180 tys. złotych, natomiast Urząd Miasta Krakowa 140 tys. złotych.

Tegoroczne prace rozpoczną się tuż po Świątach Wielkanocnych. Zgodnie ze wstępnymi obliczeniami obejmą one północną część nawy głównej do wysokości gzymsu oraz elewację południową i portal. Gros prac powinno zakończyć się planowo przed Świątowymi Dniami Młodzieży.

Przyznanie dotacji wiąże się z koniecznością wniesienia wkładu własnego. Cieszymy się, że Parafia ze swojej strony ma wnieść nie więcej niż 10 % wartości zadania, tym niemniej dla naszej wspólnoty jest to niebagatelny wydatek. Tym bardziej dziękujemy za każdą złożoną ofiarę, polecając naszych drogich Ofiarodawców opiece świętych patronów oraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Parafia św. Mikołaja w Krakowie, ul. Kopernika 9, tel. 12/431-22-77

PeKaO S.A.III O/Kraków: 58-1240-2294-1111-0000-3723-4113

<http://www.parafiamikolaj-krakow.pl/>